

Sygn. akt I KO 21/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **plk. rez. C. B.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 i 248 § 2 w zw. z art. 36 Rozporządzenia Prezydenta RP z 11 lipca 1932 r. Kodeks karny w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 lipca 2020 r.

wniosku Wojskowego Sądu Garnizonowego w P. zawartego w postanowieniu z dnia 24 czerwca 2020 r., sygn. akt Sg (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę oskarżonego plk. rez. C. B. do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W. .

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Garnizonowy w P., postanowieniem z dnia 24 czerwca 2020 r., sygn. akt Sg (...), zwrócił się – na podstawie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

Uzasadniając przedmiotowe wystąpienie Wojskowy Sąd Garnizonowy podniósł, że stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia rozpoczęcie procesu na rozprawie w P.. C. B. urodził się w 1930 r., zamieszkuje w W.. Jak wynika z opinii

biegłych lekarzy, u oskarżonego stwierdzono, związane z zaawansowanym wiekiem, schorzenia otępienne adekwatne do wieku, ograniczenie mobilności adekwatne do wieku, znacznego stopnia niedosłuch. Okoliczności te nie stanowią bezwzględnego przeciwwskazania do udziału w czynnościach procesowych, jednak ze względu na stan zdrowia oskarżonego i ograniczenie poruszania się, wskazane jest przeprowadzenie czynności procesowych w miejscu jego zamieszkania. Również w postępowaniu przygotowawczym C. B. był przesłuchiwany w W..

Powołane wyżej okoliczności, zdaniem występującego Sądu, dają podstawę do skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia określonego w art. 37 k.p.k. i przekazania sprawy do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wystąpienie zasługiwało na uwzględnienie.

Pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości, którego zagrożenie jest warunkiem skorzystania przez Sąd Najwyższy ze szczególnego uprawnienia z art. 37 k.p.k. odnosi się także do potrzeby realizacji konstytucyjnego i konwencyjnego prawa do rzetelnego procesu. Jedną z jego gwarancji jest rozpoznanie sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP i art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności). Również Kodeks postępowania karnego zawiera dyrektywę nakazującą dążenie do rozstrzygnięcia sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.). Z tych powodów przez pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości należy też rozumieć interes wymiaru sprawiedliwości w szybkim rozpoznaniu sprawy. Dlatego zakresem przedmiotowym przepisu art. 37 k.p.k. objęto także okoliczności dotyczące złego stanu zdrowia oskarżonego czy jego kalectwa, które uniemożliwiają stawienie się na rozprawę w sądzie właściwym, ale nie stanowią przeszkody do udziału w

postępowaniu przed sądem położonym w okręgu, w którym oskarżony stale przebywa, jeżeli daje to realne szanse jego udziału w rozprawie przed tym sądem. Sytuacja taka może stanowić podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu (zob. D. Świecki, [w:] Kodeks postępowania karnego. Komentarz do art. 37, Warszawa 2019, teza 4 oraz m.in. postanowienia SN: z 15 grudnia 2010 r., II KO 100/10, OSNwSK 2010, poz. 2520; z 21 lipca 2011 r., III KO 51/11; z 14 grudnia 2011 r., IV KO 106/11, OSNwSK 2011, poz. 2374; z 26 września 2012 r., II KO 49/12; z 11 września 2012 r., IV KO 54/12; z 29 sierpnia 2012 r., II KO 45/12).

Stan zdrowia oskarżonego został w niniejszej sprawie potwierdzony opinią sądowo-lekarską. Potwierdzone zostały także pozostałe okoliczności nakazujące uznać, że stan zdrowia C. B. uniemożliwia mu udział w postępowaniu przed Sądem miejscowo właściwym, zaś realne jest przeprowadzenie procesu przed sądem równorzędnym –Wojskowym Sądem Garnizonowym w W., właściwym ze względu na miejsce zamieszkania oskarżonego.

Z tych wszystkich względów, uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.